

THE MILITANT

Εβδομαδιαία σοσιαλιστική εφημερίδα που εκδίδεται στη Νέα Υόρκη στην υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων.

Vol.84/No.16

27 Απριλίου 2020

Να οργανωθούμε για να υπερασπίσουμε θέσεις εργασίας, μισθούς και συνθήκες εργασίας

Τα αφεντικά ρίχνουν το κόστος της «ανάκαμψης» στις πλάτες των εργαζομένων

Του Ρόι Λάντερσεν

Πάνω, *EPA-EFE/Shutterstock/Cristobal Herrera*. Ουρά για την υποβολή αίτησης για επίδομα ανεργίας στην Χαϊαλέα, Φλόριντα, 7 Απρίλη. Ένθετο, *La Tenants Union*. Λος Άντζελες, 1 Απρίλη, διαμαρτυρία κατά της πληρωμής των ενοικίων καθ' όλη τη διάρκεια της υγειονομικής κρίσης. Η πικέτα γράφει: «πρώτα τρόφιμα και μετά το νοίκι».

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προέβλεψε στις 14 Απριλίου ότι οι εξελισσόμενες συνθήκες παγκόσμιας μεγάλης οικονομικής κάμψης που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι θα είναι οι χειρότερες από την Μεγάλη Ύφεση της δεκαετίας του 1930. Η συρρίκνωση της οικονομίας ήδη έχει ξεπεράσει την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση πριν από δώδεκα χρόνια.

Η επί δεκαετίες πτωτική καμπύλη του καπιταλισμού που έχει τη ρίζα του στην πτώση του μέσου ποσοστού του κέρδους, προβάλλει σήμερα εκρηκτικά πυροδοτούμενη από τα εκτεταμένα μέτρα διακοπής λειτουργίας επιχειρήσεων που έχουν επιβάλει αστικές κυβερνήσεις παγκοσμίως.

Τα αφεντικά και οι κυβερνήσεις τους απαιτούν να κάνουμε «όλο» θυσίες για το γενικότερο καλό, αλλά αυτό που κάνουν και προετοιμάζονται να κάνουν ώστε να σώσουν το ταλανιζόμενο από την κρίση καπιταλιστικό σύστημά τους βάζει στο στόχαστρό τους άμεσα τους εργαζόμενους και τις θέσεις εργασίας, τους μισθούς, τις συνθήκες εργασίας και τα πολιτικά μας δικαιώματα.

Όλο και περισσότερο οι εργαζόμενοι αναζητούν τρόπους να οργανωθούμε για να υπερασπίσουμε τον εαυτό μας.

Οι κάτοχοι της ArcelorMittal, η με τεράστια διαφορά μεγαλύτερη χαλυβουργική εταιρεία στον κόσμο, έχει ήδη περικόψει τις θέσεις εργασίας και τους μισθούς των εργαζομένων έως και 45% στη Νότια Αφρική.

Στις ΗΠΑ, τα αφεντικά της ArcelorMittal ετοιμάζονται να απολύσουν όλους τους εργαζόμενους με λιγότερα από δύο χρόνια στην εταιρεία, στην Indiana Harbor στο Ανατολικό Σικάγο, μια άμεση παραβίαση εκεί της συλλογικής σύμβασης με το συνδικάτο. Ισχυρίζονται ότι αυτό πρέπει να γίνει για την υπεράσπιση των κερδών της εταιρείας καθώς η επιχείρηση έχει χάσει σχεδόν τις μισές παραγγελίες της λόγω της διακοπής της λειτουργίας της αυτοκινητοβιομηχανίας στις ΗΠΑ.

Οι εργοδότες στα ανθρακωρυχεία στις ΗΠΑ πιέζουν την κυβέρνηση να τους αφήσει να σταματήσουν να πληρώνουν ειδικούς φόρους με τους οποίους χρηματοδοτείται το ομοσπονδιακό Ταμείο Αναπηρίας του Μαύρου Πνεύμονα. Το ταμείο αυτό —το οποίο ήδη αντιμετωπίζει την υποχρηματοδότηση λόγω της άρνησης της κυβέρνησης να αυξήσει τις πληρωμές της— υποστηρίζει σχεδόν 25.000 συνταξιούχους ανθρακωρύχους που υποφέρουν από την χρόνια και εξουθενωτική αυτή ασθένεια των «μαύρων πνευμόνων». Το ταμείο είναι ζωτικής σημασίας για τη δυνατότητα των ανθρακωρύχων να έχουν πρόσβαση στην ιατρική φροντίδα διότι τα αφεντικά έχουν προσεκτικά σχεδιάσει φτιαχτές πτωχεύσεις ώστε να μην έχουν την ευθύνη για την υγειονομική φροντίδα και τις συντάξεις των ανθρακωρύχων που τόσα χρόνια εκμεταλλεύονταν.

«Είναι απατεώνες», είπε ο Χάρολντ Στάργκιλ, ένας ανθρακωρύχος επί 35 χρόνια εργαζόμενος στις υπόγειες στοές που υποφέρει από την αρρώστια του μαύρου πνεύμονα, στην *Washington Post*, αναφερόμενος στα αφεντικά των ανθρακωρυχείων. «Θα προσπαθήσουν να χρησιμοποιήσουν αυτό τον ιό για να σταματήσουν να δίνουν λεφτά για τα επιδόματα».

Είναι «λίγο ανησυχητικό. Οι ανθρακωρύχοι στηρίζονται σε αυτή τη χρηματοδότηση», είπε η Τερέσα Μπλάκγουελ, διευθύντρια της κλινικής για τα μαύρα πνευμόνια στο

Tug River, στις 13 Απριλίου στη *Militant*. «Βλέπουμε ανθρακωρύχους που μένουν δίχως φάρμακα για να βάλουν φαγητό στο τραπέζι των οικογενειών τους».

«Οι εργοδότες των ορυχείων πρέπει να καλύπτουν τα έξοδα», είπε στην *Washington Post* ο Ντέιβιντ Μπάουντς, 72 χρονών πρώην ανθρακωρύχος της Γουέστ Βιρτζίνια, ο οποίος έχει επίσης μαύρα πνευμόνια. «Έρχονται στην πολιτεία μας, εκμεταλλεύονται το κάρβουνο μας, γεμίζουν τις τσέπες τους, κηρύσσουν πτώχευση. Φεύγουν με όλο το ρευστό και όλα τα λεφτά και μετά λένε δεν υπάρχουν χρήματα για να πληρώσουν τους ανθρακωρύχους».

Η ανεργία φτάνει στα επίπεδα μιας οικονομικής κάμψης

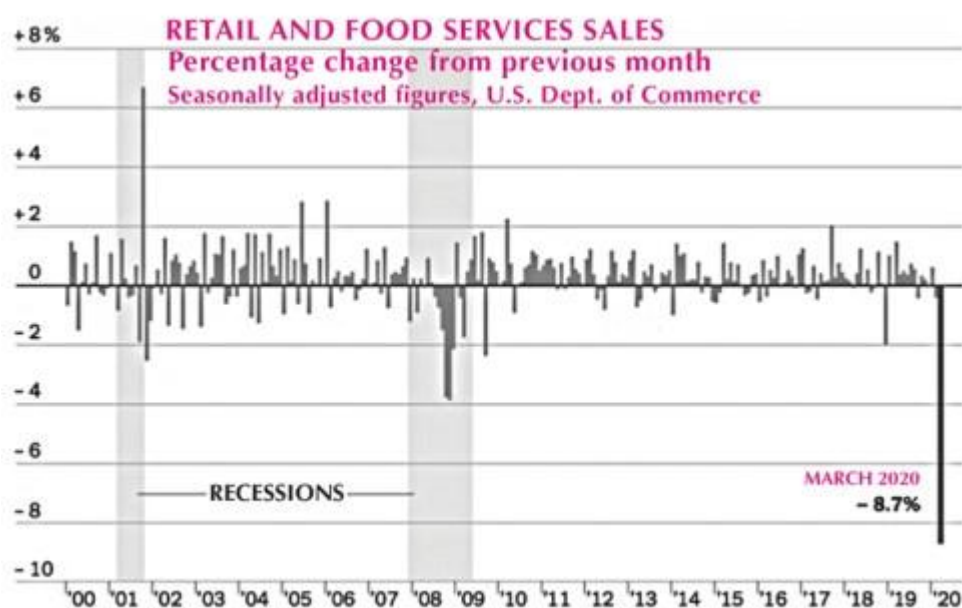
Δεκάδες εκατομμύρια εργαζόμενοι έχουν χάσει τη δουλειά τους τις τελευταίες λίγες εβδομάδες στις ΗΠΑ. Και αυτά είναι τα επίσημα στοιχεία της κυβέρνησης, στα οποία δεν υπολογίζονται οι συμβασιούχοι, οι προσωρινοί ή οι εργάτες χωρίς χαρτιά. Αφήνει εκτός όλους και όλες εκείνους/ες που δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν αίτηση, καθώς οι ιστοσελίδες των υπηρεσιών των κυβερνήσεων και οι τηλεφωνικές γραμμές έχουν μπλοκάρει και συνεχώς καταρρέουν.

Το ένα τρίτο τουλάχιστον της οικονομικής παραγωγής στις ΗΠΑ έχει σταματήσει τη λειτουργία της με τα μέτρα που έχει επιβάλει η κυβέρνηση. Οι εργαζόμενοι αγρότες, οι μικροί μαγαζάτορες και άλλα εκμεταλλεζόμενα στρώματα έχουν οδηγηθεί στην καταστροφή καθώς βαθαίνει η παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού.

Η πρωτοφανή εκτόξευση του αριθμού των ανέργων σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία — 17 εκατομμύρια μέσα σε τρεις εβδομάδες — υποβαθμίζει το επίπεδο της ανεργίας.

Με την πλειοψηφία των μικρών επιχειρήσεων να έχουν κλείσει, μόνο το 1% μέχρι στιγμής έχει καταφέρει να υποβάλει αίτηση για έκτακτο δάνειο από την κυβέρνηση. Πολλοί λένε ότι θα αναγκαστούν να κλείσουν για πάντα. Σχεδόν 60 εκατομμύρια εργαζόμενοι, 47,5%, δηλαδή, του εργατικού δυναμικού δουλεύουν σε 30

εκατομμύρια μικρές επιχειρήσεις.

Πάνω, σχεδιάγραμμα δείχνει την ιστορική αύξηση του κλεισίματος μικρών επιχειρήσεων λόγω των μέτρων που έχει επιβάλλει η κυβέρνηση. Σχεδόν οι μισοί εργαζόμενοι σε αυτό τον τομέα, καθώς και εκατομμύρια μικροί μαγαζάτορες αντιμετωπίζουν την κρίση. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο λέει ότι η απώλεια των θέσεων εργασίας προσεγγίζει τα επίπεδα της Μεγάλης Ύφεσης της δεκαετίας του 1930.

Σε όλη τη χώρα, οι αγρότες εξαναγκάζονται να καταστρέψουν τα πολύτιμα ευπαθή αγροτικά προϊόντα τους, τη στιγμή που εκατομμύρια άνθρωποι αντιμετωπίζουν την έλλειψη τροφίμων. Από τη Νότια Φλόριντα μέχρι την Αριζόνα, χωράφια με φασόλια, λάχανα και λαχανικά παραχώνονται στη γη καθώς τα τρακτέρ οργώνουν τη γη, ενώ στο Άινταχο και αλλού τεράστιες ποσότητες κρεμμυδιών θάβονται.

Τα αφεντικά σε μονάδες επεξεργασίας κρέατος πουλερικών, οι αλυσίδες παραγωγής και συσκευασίας των οποίων είναι σχεδιασμένες για να προμηθεύουν εστιατόρια αντί για μαγαζιά, καταστρέφουν εκατομμύρια αυγά αντί να μεγαλώνουν κόττες από τις οποίες δεν μπορούν να αντλήσουν κέρδος. Οι εργοδότες των γαλακτοκομικών εταιρειών λένε στους κτηνοτρόφους να πετάξουν τόνους ανεπεξεργαστο γάλα ή ακόμη και να σφάζουν τα κοπάδια τους.

Στο μεταξύ, αυξάνονται τα σφαγεία που κλείνουν καθώς τα αφεντικά στα εργοστάσια επεξεργασίας κρέατος, στα οποία έχουν σε μεγάλο βαθμό ήδη επιδεινωθεί οι συνθήκες, ισχυρίζονται ότι δεν είναι δυνατό να παράγουν κρέας με ικανοποιητικό κέρδος λόγω των συνθηκών υγιεινής που απαιτούνται. Η Smithfield Foods, η μεγαλύτερη στον κόσμο εταιρεία επεξεργασία χοιρινού κρέατος, κλείνει μια από τις μεγαλύτερες μονάδες της στην Σιούξ Φόλς της Νότιας Ντακότας, μειώνοντας κατά 5% την παραγωγή της στις ΗΠΑ.

Οι εργοδότες στους σιδηροδρόμους της χώρας ενώθηκαν για να απαιτήσουν, και το αίτημά τους έγινε δεκτό, η Ομοσπονδιακή Διοίκηση Σιδηροδρόμων να τους απαλλάξει από το να κάνουν συντήρηση στις γραμμές και στον εξοπλισμό —πράγμα που συνιστά μια άμεση απειλή για την ασφάλεια των εργαζομένων και προς σε εκείνους που ζουν κοντά στις γραμμές των τρενών της χώρας.

Μια άλλη κρίση που γίνεται παντού όλο και πιο έντονη είναι στις υπηρεσίες που παρέχει η κυβέρνηση, οι οποίες έχουν κατακτηθεί με αγώνες της εργατικής τάξης και που τώρα τα αφεντικά δεν θέλουν να συνεχίζουν να χρηματοδοτούν. Έχουν γίνει κινήσεις στην κατεύθυνση του περιορισμού της Ταχυδρομικής Υπηρεσίας των ΗΠΑ και του προσωπικού της καθώς και σε μεγάλο βαθμό στα δημόσια μέσα μαζικής μεταφοράς.

Περιορισμός μέσων μαζικής μεταφορά και κλείσιμο ταχυδρομείων

Έως και πριν την τωρινή κατακόρυφη πτώση του αριθμού των επιβατών, τα εισιτήρια στα μέσα μαζικής μεταφοράς (MMM) όλο και λιγότερο καλύπτουν το κόστος της λειτουργίας τους. Οι κυρίαρχοι καπιταλιστές έχουν αναδιοργανώσει το σύστημα MMM ώστε αυξανόμενα η χρηματοδότησή τους να στηρίζεται στη φορολογία των εισιτηρίων, στη φορολογία της μισθοδοσίας, στα τέλη του παρκαρίσματος και στα προστύμματα, στα έσοδα από τα διόδια, ή στα έσοδα από τα τυχερά παιχνίδια —που όλα αποτελούν διαφορετικές μορφές τα βάρη της χρηματοδότησης να πέσουν στις πλάτες του εργαζόμενου λαού.

Οι πολιτικοί και του Δημοκρατικού και του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος στη Βουλή των Αντιπροσώπων έχουν ενωθεί στη στήριξη των αφεντικών στα Ταχυδρομεία, οι οποίοι από το 2018 δεν έχουν πληρώσει σχεδόν πενήντα εκατομμύρια δολάρια, που είναι υποχρεωμένοι να κάνουν, για την κάλυψη της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των συνταξιούχων από τα ταχυδρομεία. Αντί γι' αυτό, προτείνουν οι εργαζόμενοι αυτοί να υποχρεωθούν να μεταβιβαστούν στον δημόσιο οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης Medicare.

Έχουν επίσης διαρρεύσει σχέδια για τα Ταχυδρομεία να μην έχουν πλέον την υποχρέωση να παραδίδουν οπουδήποτε μέσα στη επικράτεια των ΗΠΑ. Αυτό έχει ως στόχο τον αποκλεισμό των παραδόσεων στις αγροτικές περιοχές, οι οποίες αντιμετωπίζουν ήδη υποβαθμισμένες υπηρεσίες.

Όπως αναφέρει ο Τύπος, αξιωματούχοι των κυβερνήσεων στην Ουάσιγκτον και στις Πολιτείες σε όλη τη χώρα συζητούν για τα «σχέδια εξόδου» από τα αυστηρά μέτρα κοινωνικής απομόνωσης και περιορισμού της παραγωγής. Αυτό δεν σημαίνει απλά ότι θα πατήσουν το κουμπί για να ανάψουν πάλι τα φώτα.

Εργοδότες και ενώσεις βιομηχανικών κλάδων συναντιούνται στο παρασκήνιο για να σχεδιάσουν έναν φρενήρη ανελέητο ανταγωνισμό σε παγκόσμιο επίπεδο για να δώσουν τη μάχη για αγορές, πρώτες ύλες, νέες γραμμές τροφοδοσίας και άντλησης κερδών.

Και αυτό σημαίνει περισσότερη ταξική πάλη.

Οι κυρίαρχες τάξεις των εργοδοτών χρησιμοποιούν τον ιό ως πρόσχημα για να αυξήσουν την κατασκόπευση και να περιορίσουν ζωτικής σημασίας συνταγματικά δικαιώματα, για τη διεξαγωγή της σφοδρής αυτής επίθεσης στον εργαζόμενο λαό.

Γύρω στις 68 εθνικές κυβερνήσεις έχουν διακηρύξει καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και τουλάχιστον 72 έχουν επιβάλει περιορισμούς στο θεμελιώδη δικαίωμα της συνάθροισης.

Από την Ουγγαρία μέχρι την Ταϊλάνδη, οι επικεφαλής των κυβερνήσεων έχουν αναλάβει εξουσίες να διοικούν επ' αορίστου διαμέσου διαταγμάτων. Ο Ροντρίγκο Ντουτέρτε, πρόεδρος των Φιλιππίνων, είπε στις δυνάμεις ασφαλείας «πυροβολήστε και σκοτώστε» οποιονδήποτε παραβιάζει τις κατασταλτικές διαταγές του για κοινωνική απομόνωση.

Στην Αλγερία, το Ιράκ, το Μπαγκλαντές, την Ουγκάντα και άλλες χώρες, τα καθεστώτα έχουν προσπαθήσει να καταστείλουν τις εργατικές διαμαρτυρίες και αντικυβερνητικές δράσεις στο όνομα της μάχης κατά του ιού.

Στις ΗΠΑ εκπρόσωποι της «εθνικής ασφάλειας» απαιτούν την επέκταση των δυνατοτήτων παρακολούθησης από το FBI και από άλλες «Ερυθρές Ομάδες» κρατικών υπηρεσιών για να αποκτήσουν παράνομα πρόσβαση σε αρχεία και να βάζουν κοριοίους παρακολούθησης τηλεφώνων επιχειρήσεων και οργανώσεων. Αρχικά τέτοιου είδους μέτρα είχαν ψηφιστεί με δικομματική υποστήριξη μετά από τις τρομοκρατικές επιθέσεις στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

Οι εργαζόμενοι χρειάζεται να οργανωθούμε για να παλέψουμε κατά αυτών των επιθέσεων των αφεντικών και των κυβερνήσεών τους σε όλα τα μέτωπα —επιθέσεις που ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη και άλλες που βρίσκονται μπροστά μας. Αυτό ξεκινάει σήμερα με τον αγώνα για θέσεις εργασίας και για την ενότητά μας στους χώρους δουλειάς για την υπεράσπιση των μισθών και των συνθηκών εργασίας και την έμπρακτη εκδήλωση της αλληλεγγύης μας προς σε όλους και όλες που αντιστέκονται.